

РЕШЕНИЕ

№ 2250

гр. София, 08.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 164 СЪСТАВ, в публично заседание на трети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ГЕРГАНА В. НЕДЕВА**

при участието на секретаря **ЕВА ЮЛ. ИВАНОВА**
като разглежда докладваното от **ГЕРГАНА В. НЕДЕВА** Гражданско дело № 20231110113435 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Предявени са установителни искове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 150 ЗЕ и чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Производството по делото е образувано въз основа на искова молба, подадена от [***], ЕИК [***], срещу **А. Я. А.**, ЕГН *****, като собственик на топлоснабден имот, находящ се в гр. София, [***], с присъединен **абонатен № [***]**, с искане за признаване за установено, че ответника му дължи сумата от **4868,92 лева**, представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за период от 01.05.2018 г. до 30.04.2020 г., ведно със законна лихва за период от 09.12.2022 г. до изплащане на вземането; сумата от **770,42 лева**, представляваща обезщетение за забава за периода от 15.09.2019 г. до 07.10.2021 г.; сумата от **43,20 лева**, представляваща цена на извършена услуга за дялово разпределение за периода от 01.09.2018 г. до 30.04.2020 г., ведно със законна лихва за период от 09.12.2022 г. до изплащане на вземането, както и сумата от **9,40 лева**, представляваща обезщетение за забава дължимо за период от 31.10.2018 г. до 07.10.2021 г., за които суми има издадена заповед за изпълнение от 06.01.2023 г. по ч. гр. д. № 67396/2022 г. по описа на СРС, 164-и състав.

В исковата молба ищецът [***], ЕИК [***], поддържа твърдението, че ответникът **А. Я. А.**, ЕГН *****, като единствен наследник по закон на **В. К. В.**, е собственик на топлоснабден имот, находящ се в гр. София, [***], ап. [***], с присъединен **абонатен № [***]**, по смисъла на 153, ал.1 от ЗЕ и се явява клиент на топлинна енергия за битови нужди

относно топлоснабдявания имот. Твърди се, че продажбата на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни Общи условия, които имат характер на договор между топлопреносното предприятие и потребителя, а именно одобрените ОУ, влезли в сила на 11.07.2016 г., за продажба на топлинна енергия от [***] на потребители за битови нужди, които са в сила и съответно са относими към процесния период. Поддържа, че с ОУ от 2016 г. е установено задължение за изплащане на месечните задължения в определения за това 45 дневен срок, след изтичане на периода, за който се отнасят, като обезщетение за забава се начислява само по изготвените изравнителни сметки, в случай, че не бъдат заплатени в 45 дн. срок след издаване на ОФ. Твърди, че топлоснабденият имот се намирал в сграда-етажна собственост, в която разпределението на топлинна енергия било извършвано от „[***]Д съобразно сключения между това дружество и сградата в етажна собственост договор. Правният интерес от предявените иски ищецът обосновава с подаденото от ответника възражение по чл. 414 ГПК срещу издадената за посочените суми в негова полза заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК и с даденото указание от съда в разпореждане по ч. гр. дело № 67396/2022 г. по описа на СРС, 164-и състав. Претендира разноси.

Ищецът представя писмени доказателства. Моли да се допусне изслушване на съдебно-техническа експертиза и съдебно-счетоводна експертиза, със заключенията по които вещите лица да отговорят на поставени в исковата молба въпроси, касаещи топлоснабдяването и заплащането на отоплителната услуга през процесния период. Прави искане да бъде приложено за послужване ч. гр. дело № 67396/2022 г. по описа на СРС, 164-и състав. Прави искане по чл. 192 ГПК да бъде изискано от Столична община да представи документ за собственост на процесния имот.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът **А. Я. А.**, с ЕГН *****, депозира отговор на исковата молба, чрез адв. В. Т., с който оспорва исковата молба като неоснователна. Оспорва ответникът да е собственик на процесния имот. Счита, че не ставало ясно дали към момента на смъртта на В. В. същият е имал сключен брак или не, респективно дали има родени деца по време на брака си с Л. Т.. Прави възражение за настъпила погасителна давност по отношение на част от вземанията. Твърди, че не ставал ясен начинът, по който е определен размерът на претенцията за дялово разпределение. Било недоказано, че сумите за дялово разпределение са заплатени от ищеца на дружеството, осъществяващо дяловото разпределение. Оспорва и претенцията за мораторна лихва като недоказана по основание и размер. Оспорва се ответникът да е изпадал в забава. Не оспорва, че ищецът е издал фактури за процесните суми и че същите са осчетоводени. Не оспорва редовността на счетоводните записвания. Не оспорва до имота да е доставена топлинна енергия в посоченото количество. Моли да бъдат отхвърлени исковите претенции. Претендира присъждане на разноси. С отговора на исковата молба ответникът представя писмени доказателства. Прави възражение срещу допускането на съдебно-техническа експертиза, доколкото не оспорва обстоятелствата, чието установяване се цели с нея. Моли вместо допускане на съдебно-счетоводна експертиза да бъде изискана справка за дебитни и кредитни известия за

процесния имот и период, вкл. на каква стойност са издадените общи фактури.

Привлеченото като трето лице-помагач на страната на ищеца - „[***]Д, заявява становище за основателност на исквете, в частта, касаеща дяловото разпределение на ТЕ за имота и сградата, от която е част процесния имот. Представя писмени доказателства за извършеното дялово разпределение и главен отчет на уредите в апартамента на ответника.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По исквете по чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 150 ЗЕ:

Предвид нормата на чл. 153, ал. 1 от ЗЕ всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда – етажна собственост, присъединени към абонатна станция или нейно самостоятелно отклонение, са потребители на топлинна енергия.

Съгласно §1, т.2а от ДР на ЗЕ /в редакцията му към 17.07.2012 г. относима към процесния период/ **битов клиент** е този, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване, или природен газ за собствени битови нужди, **а потребител на енергия** или природен газ за битови нужди **е физическо лице, собственик** или ползвател **на имота**, което използва ел. или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване за домакинството си.

Съгласно §1, чл. 42 от ЗЕ /отм./, потребител на топлинна енергия е физическо лице - собственик или ползвател на имот, което ползва електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване, или природен газ за домакинството си.

По делото не са представени доказателства относими към спорния факт, чието доказване е в тежест на ищеца /чл.146 ал.1 т.5 от ГПК/, като по реда на чл.146 ал.2 от ГПК съдът изрично е указал на ищеца, че не сочи доказателства, че ответника има качеството на „потребител“ на топлинна енергия.

По делото при заявено нарочно оспорване от ответника с отговора на исквата молба и изрично указана с доклада по делото доказателствена тежест за ищеца, не се установява ответникът А. А. да притежава някое от качествата на потребител на ТЕ или битов клиент, по см. на цитираните по-горе разпоредби на ЗЕ. Същият факт не е отделен от съда като безспорен между страните и на основание чл. 153 ГПК подлежи на **главно и пълно** доказване, каквото по делото не е проведено.

По делото е приета като доказателство Заповед № ИК 3788 от 09.09.1976 г., в която се сочи, че процесния апартамент [***] е предоставен като обезщетение за отчужден недвижим имот на К. В. Н. в съсобственост със сина му В. К. В., при части от 2/3 ид.ч. за първия от тях и 1/3 ид.ч. за втория от тях. Няма данни кога е влязла в сила въпросната заповед, нито за издадени въз основа на нея други документи, указващи принадлежността на правото на собственост (КНА, договори и т.н.).

От страна на ищеца е представено и писмо-отговор на негово запитване във връзка с издаване на удостоверение за родствени връзки и удостоверение за наследници на В. К. В., с ЕГН *****, починал на 27.02.2020 г. (съгласно издаден Акт за смърт № 123/28.02.2020 г., издаден от [***], в което се твърди, че ответника А. А., като син на сестрата на В. В. – Ц. К. Ц. починала на 25.06.1995 г., се явява единствен жив наследник на В., но не могат да издадат Удостоверение за наследници на В., тъй като от вписаната в ЛРК на лицето информация било видно, че лицето е в граждански брак с Л. Т. В.а (гражданка на бившата СФРЮГославия), за който няма официални данни в общината за неговото прекратяване. В писмото се сочи, че бракът евентуално е бил прекратен в Белград през 1982 г., за което представят препис от Регистъра на сключените граждански бракове, воден в Община Белград, в който документ е вписано, че бракът между В. В. и съпругата му Лиляна В.а е бил прекратен на 13.09.1982 г. с влязло в сила от същата дата Решение на Окръжен съд в Белград № II-1739/81/13.09.1982 г. Въпросното решение не е представено легализирано, със заявление по чл.118 от КМПЧ, нито е била представена декларация по чл.117, т.3 и т.4 от КМЧП от наследник на В., поради което същото не е отразено от СО, Район „Илинден“ в актовата книга, водена в общината за сключените граждански бракове, респ. разводи. В ЛРК на лицето гражданското му състояние е въведено като „разведен“ с въпросителен знак. В приетия препис – извлечение от Акт за смърт от 28.02.2020 г. е вписано, че В. В. е починал със семейно положение „женен“. Удостоверение за наследници, удостоверяващо актуалните такива по закон, не е представено по делото.

Видно от приетите по делото съобщения към фактури и кредитни известия (на л.45-74) същите са издавани на името на К. В. Н. (баща на В. В.), като няма данни нито как е открита партида на името на К. Н., за топлоснабдения имот, нито дали и кога същия е починал и кои се явяват негови наследници, освен сина му В. В., въпреки че има данни, В. да е имал сестра Ц., за която се твърди да е майка на ответника А.. От друга страна по делото е представен Списък на живущите по апартаменти в жилищната сграда на [***] и списък на етажните собственици (л.26,27 от делото), в единия от които списъци срещу апартамент [***] е вписано лицето К. К. Б., с ЕГН [***], а във втория - Е. Т. Т., за които няма никакви данни в каква връзка се намират със сочените от ищеца за собственици на топлоснабдения имот В. В., а след неговата смърт и А. А. (ответник по делото).

Всички представени по делото от ищеца, в т.ч. тези от третото лице – помагач документи, касаещи дяловото разпределение на потребената ТЕ в имота, касаят апартамент [***], на етаж 1-ви, находящ се в гр. София, [***], за който има доказателства, че е даден в обезщетение на К. Н. и сина му В. В. през 1976 г. Същевременно списъка на етажните собственици, присъствали на ОС на ЕС при избора на топлинен счетоводител е датиран на 29.07.2022 г. По делото обаче няма нито един документ, указващ какво се е случило със собствеността на апартамента между 1976 г. и 2002 г., когато срещу аап. [***] е вписано друго лице за собственик.

В заключение, от приетите по делото доказателства, не се установява, че сочения в ИМ ответник А. Я. А. действително е собственик, евентуално единствен такъв, на Апартамент

[***], находящ се в гр. София, [***], [***], както и че същия е наследник на К. Н. и В. В., и като такъв е придобил по наследство собствеността върху процесния топлоснабден имот. Не се доказва също и твърдението на ищеца, че към момента на смъртта си В. В. е притежавал в собственост процесния апартамент [***], респ. вещно право на ползване върху него.

По делото няма представени заявление-декларация нито от ответника А., нито от К. В. Н. или В. К. В., за откриване на партидата за аап. [***], находящ се на посочения по-горе адрес, с присъединен аб. № [***].

Няма никакви доказателства, че ответникът А. реално е обитавал или ползвал посочения в ИМ отопляем имот, още по-малко на какво основание е осъществявано това ползване.

От анализа на всички приети по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, се налага извод, че ищеца не доказва качеството на потребител и битов клиент на ТЕ на сочения в исковата молба ответник А. Я. А., за посочения в ИМ отопляем имот – Апартамент [***], находящ се в гр. София, [***], [***].

При липса на един от елементите от фактическия състав на иска, безпредметно се явява обсъждането на доказателствата, приети във връзка с останалите факти, възложени в тежест на ищеца.

При горната доказателствена непълнота и указана доказателствена тежест за ищеца, съдът намира предявения искове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 150 ЗЕ, за недоказани и неоснователни, поради което следва да бъдат отхвърлени.

По иска по чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД:

Претенцията на ищеца по чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД за обезщетение за забавено изпълнение е акцесорна спрямо главния дълг за цена на доставена топлинна енергия и предвид горните изводи на съда по искове по чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 150 ЗЕ, за установяване съществуването на вземания за обезщетение за забава върху претендираните две главници за ТЕ и ДР, също следва да бъдат отхвърлени като неоснователни.

По разноските:

При този изход на спора право на разноски за производството на основание чл. 78, ал.3 ГПК има само ответника. Същия е заявил претенция за присъждане на такива в общ размер на 500 лв., от която сума 300 лв. заплатено адвокатско възнаграждение за настоящото производство и 200 лв. – адвокатско възнаграждение за проведеното заповедно производство по ч.гр.д. № 67396/2022 г. по описа на СРС, 164 състав, за които разноски има представени доказателства, че са реално извършени. Представен е и Списък по чл.80 от ГПК.

С оглед ТР 4/2013г. от 18.06.2014г. – т.12 разноските по гр.д. № 67396/2022г ., за които отговарят страните следва да бъдат присъдени с осъдителен диспозитив в производството по чл.422 от ГПК. В хода на заповедното производство при подаване на

възражението по чл.414 от ГПК ответникът е представил доказателства за направени разноси до размер от 200 лв., поради което същите следва да му се присъдят с настоящото решение.

Така мотивиран, съдът:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от [***], ЕИК [***], срещу **А. Я. А.**, ЕГН ***** искове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 150 ЗЕ, за признаване на установено, че ответника дължи на ищеца [***], сумите от:

-4868,92 лева, представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за период от 01.05.2018 г. до 30.04.2020 г., ведно със законна лихва за период от 09.12.2022 г. до изплащане на вземането;

- 770,42 лева, представляваща обезщетение за забава за периода от 15.09.2019 г. до 07.10.2021 г.;

-43,20 лева, представляваща цена на извършена услуга за дялово разпределение за периода от 01.09.2018 г. до 30.04.2020 г., ведно със законна лихва за период от 09.12.2022 г. до изплащане на вземането, както и

- 9,40 лева, представляваща обезщетение за забава дължимо за период от 31.10.2018 г. до 07.10.2021 г., за които суми има издадена заповед за изпълнение от 06.01.2023 г. по ч. гр. д. № 67396/2022 г. по описа на СРС, 164-и състав, **КАТО НЕОСНОВАТЕЛНИ И НЕДОКАЗАНИ.**

ОСЪЖДА, на осн. чл.78, ал.3 от ГПК [***], ЕИК [***], със седалище и адрес на управление в [***] да заплати на **А. Я. А.**, ЕГН ***** от гр. София, сумата от общо **500,00 лв. /Петстотин лева/**, представляваща сторените от ответника съдебни разноси за заплатено адвокатско възнаграждение в настоящото исково производство и за проведеното заповедно производство по ч.гр.д. № 67396/2022 г. по описа на СРС, 164-състав.

Решението е постановено при участието на трето лице-помагач на страната на ищеца „[***]“ АД, с ЕИК [***], седалище в [***].

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____